

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

30 Μαρτίου 2008

Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν (Μάρκ. 8-3 καὶ 9-1)

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἀδελφοί μου, σήμερα Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλει: «Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα» (ιδιόμελο Σταυροπροσκυνήσεως), στοχεύοντας νὰ πετύχουμε μία συνάντηση μὲ τὸν ἀναστημένο Ἰησοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ προβάλλει τὸν Σταυρὸ, ὅχι μόνο γιὰ νὰ μᾶς θυμίσει ὅτι χωρὶς αὐτὸ τὸ σταύρωμα δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ τὸν συναντήσουμε, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνει δείχνοντας ὅτι ἡ Σταύρωση αὐτὴ στὴν πραγματικότητα εἶναι ἕνας ζωηφόρος θάνατος καὶ μία σταυρόμορφη Ἀνάσταση. Ὁ διάβολος κυρίευσε τὸν ἄνθρωπο προσφέροντας τὴν θανατηφόρα ἐγωϊστικὴ ἱκανοποίηση σὰν ἕνα τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἀπολάμβανε πληθώρα ζωῆς, καὶ ἔτσι τὸν ἀπέκοψε ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸν Θεό.

Ὁ Χριστός, ὁ ἐνσαρκωμένος Θεός, μᾶς συνδέει καὶ πάλι μὲ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, μὲ τὴν ἀγάπη ποὺ σταυρώνεται. Ἔτσι ὁποῖος θέλει νὰ τὸν ἀκολουθήσει, νὰ βρεῖ τὸν δρόμο ποὺ θὰ τὸν φέρει σ' Ἐκεῖνον, πρέπει νὰ ἀρνηθῆ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ πάρῃ τὸ σταυρὸ πάνω στὸν ὁποῖο θὰ σταυρῶσιν τὸν ἐγωισμό του. Ὅποιος θέλει νὰ ζήσει πραγματικά, πρέπει νὰ θανατώσῃ τὸν θάνατο, ποὺ εἶναι ὁ ἐγωισμὸς του. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸ αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μάρκ. 8-34). Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δῆ πραγματικὰ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, δὲν θὰ δυσκολευθῆ νὰ διακρίνῃ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Γιατί, ὁποῖος νοιώσῃ τὴν ἀγάπη ποὺ σταυρώνεται, ξέρει ὅτι γι' αὐτὴ τὴν ἀγάπη δὲν ὑπάρχει θάνατος. Ὁ Σταυρὸς ποὺ ἦταν σύμβολο τοῦ θανάτου, ἐγινε ἡ ἐγγύηση τῆς ζωῆς, γιὰτὶ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὴν ἀγάπη νὰ σταυρωθῆ καὶ νὰ γίνῃ ἔτσι ἀθάνατη. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος σταυρῶνῃ τὸν ἐγωισμό του, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ χῶρο μεσὰ τὴν καρδιά του γιὰ νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο, τότε ζωοποιεῖται, γιὰτὶ «σκοτώνει τὴν αἰτία τοῦ θανάτου».

Ἀδελφοί μου, διὰ τοῦ Σταυροῦ ὁ ἄνθρωπος ἐπιστρέφει στὸν Θεό καὶ ἐνώνεται μαζί Του. Ἐνδύεται τὸ φῶς καὶ ἀποκτᾷ τὴν ζωὴ. Ἀποβάλλει τὸ ἔνδυμα τῆς φθορᾶς καὶ τῆς θνητότητας καὶ ἐνδύεται τὸ ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς ἀθανασίας. Μὲ τὸν Σταυρὸ οἱ ἄνθρωποι ἐνώνονται μεταξύ τους ἀνεξαρτήτως ἐθνότητος, φυλῆς, χρώματος, φύλου κ.λπ. Γίνονται ἀδελφοὶ καὶ μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὸς ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη

κράζοντα, Κύριε δόξα σοι». Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ ἐνότητα ὅλου τοῦ κόσμου, διότι «διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», καὶ κατάργησις τοῦ μόνου διασπαστικοῦ τῆς ἀνθρώπινης ἐνότητας στοιχείου, ποὺ εἶναι ἡ ἁμαρτία.

Ἀδελφοί μου,

Τὸ σύμβολον τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ τοῦ θανάτου Αὐτοῦ βλέπομε σήμερα στὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ὄχι ὅμως αἱματωμένο ἀλλὰ μὲ ἄνθη στολισμένο καὶ παρέχον χαρὰ, ἀγαλλίαση καὶ ἐλπίδα γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς ἐνὸς ἐκάστου. Καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ ἀκούσαμε γιὰ τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ἀξία αὐτῆς ἔκανε λόγο· «Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;». Εἶναι τόσο σπουδαῖα τὰ λόγια αὐτὰ ὅσο σπουδαῖα εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ. Μέσα σ' αὐτὲς τὶς λίγες λέξεις κρύβεται ἡ ἱεραρχία τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς. Συνθέτει ὁ Ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς τὸ ὑψιστὸ ἀγαθὸ καὶ ὑποδεικνύει τὸν ἀληθινὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς. Στὶς λέξεις αὐτὲς βρίσκεται τὸ βαθύτερο νόημα τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος, τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, τοῦ προσωρινοῦ καὶ τοῦ αἰώνιου, τοῦ φθαρτοῦ καὶ τοῦ ἀφθάρτου. Οἱ φράσεις αὐτὲς θαρρῶ πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ γραφοῦν στὰ μέγαρα τῶν πλουσίων, στὰ γραφεῖα τῶν ἐμπόρων, στοὺς οὐρανοξύστες, στὰ κοινοβούλια, στὶς πρωθυπουργικὲς κατοικίες, στὶς τράπεζες, στὶς αἴθουσες θεαμάτων καὶ ψυχαγωγίας, ἀκόμη καὶ στὶς πλάκες τῶν μνημείων. Νὰ ἀκουστῇ καὶ νὰ διαβαστῇ παντοῦ πὼς ἡ ψυχὴ μας ἔχει μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς καὶ τὶς τιμὲς ὀλόκληρου τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος ποὺ χάνει τὴν ψυχὴ του, ἔστω ποὺ ἂν κέρδισε ὅλο τὸν κόσμον, θὰ ἔναι γιὰ πάντα χαμένος.

«Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου», γιὰτὶ ἴσως νὰ ἔχῃς «κέρδος στὴ γῆ» καὶ ζημιὰ στὸν οὐρανό. Πολὺ μεγάλο ἀγῶνα κάνουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ ὕλικου κέρδους. Σὰν ἄλλοι ριψοκίνδυνοι ἀργοναῦτες ξεκινοῦν γιὰ τὴν μακρινὴ Κολχίδα ποὺ τοὺς ὑπόσχεται «τὸ χρυσόμαλλο δέρας». Κυνηγητὸ τοῦ πλοῦτου γίνεται παντοῦ. Γιὰ τὴν ἀπόκτησίν του χρησιμοποιοῦνται ὅλοι οἱ τρόποι. Ψεῦδος, ἀπάτη, πλαστογραφία, κλοπὴ, τυχερὰ παιχνίδια, ληστεῖες, φόνοι, συκοφαντίες, ψευδομαρτυρίες. Τὸ χρῆμα ἐξαγοράζει συνειδήσεις, ρίχνει κυβερνήσεις, κλείνει σπίτια. Ὅλα αὐτὰ δίνουν κέρδος στοὺς ἀνθρώπους ἐδῶ στὴ γῆ. Ζημιὰ στὸν οὐρανό. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ δόξα εἶναι μικρότερος πειρασμός; Ἄν κάποιος μίσησαν τὸν πλοῦτον, τὴ δόξαν ὅμως κανέναν. Εἶναι πανίσχυρος μαγνήτης. Πόσοι ἀνεβαίνουντας δὲν πρόσβαλαν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀρετήν; Ἡ δόξα εἶναι παιδί τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς ὑπερηφάνειας. Εἶναι κέρδος μιᾶς ἄνομης πάλης. Εἶναι κέρδος στὴν γῆ, ζημιὰ στὸν οὐρανό. Ἐπίκαιρος ἡ Γραφή «Πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χάρτου». (Α' Πέτρ. 1-24)

Ἀδελφοί,

Τί ἔχει νὰ ὠφελῆθῆ ὁ ἄνθρωπος, ἂν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλο μὲ τὰ πλούτη καὶ τὶς δόξες του, χάσῃ ὅμως γιὰ πάντα τὴν ψυχὴ του; «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;». Προτιμότερη ὑλικὴ ζημιὰ στὴν γῆ καὶ κέρδος στὸν οὐρανὸ παρὰ τὸ ἀντίθετο. Γιὰ τὸν κίνδυνον τῶν ὑλικῶν θησαυρῶν μᾶς μίλησε ὁ Κύριος μας, ὅταν δίδαξε «μὴ θησαυρίζεται θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς».

Γιατὶ «ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.» (Α΄ Ἰωάν. 2-17). Γιατὶ νὰ θυσιάζουμε τὰ οὐράνια γιὰ τὰ ἐπίγεια;

Γιατὶ νὰ ἀνταλλάσσουμε τὴν ἀθανασία μὲ τὰ παρόντα;

Γιατὶ νὰ προτιμᾶμε τὸ λυχνάρι ἀπὸ τὸν ἥλιο;

Γιατὶ δολοφονοῦμε τὸν ἑαυτό μας ;

Γιατὶ «μεριμνᾶμε καὶ τυρβάζουμε περὶ πολλά» ἐνῶ «ένός ἐστι ἡμῖν χρεία»;

Ἀδελφοί μου, Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως σήμερα. Ἡ Σταύρωση πρὶν τὴν Ἀνάστασι. Μπροστὰ μας ὑψωμένος ὁ Σωτὴρας στὸ Σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ. Εὐλαβικὰ ἀνεβαίνουμε τὸν Κρανίου τόπον καὶ ταπεινὰ τὸν προσκυνοῦμε, γιατί μὲ τὴν χάρι Του ξέπλυσε τὶς ἁμαρτίες μας καὶ καθάρισε τὴν ἀθάνατη ψυχὴ μας. Ἄς ἐτοιμασθοῦμε γιὰ τὸν Οὐρανὸ. Εἶναι τὸ πῶς κέρδος.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]